

ಮಾಡವಿ ಭಂಡಾರಿ ಕರೆಕೋಣ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಂಹಿತ್ತು

ಕೀರ್ತಿದೇವು

ರಕ್ಷೇತ್ರ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಂಬಾಸ ರಾಜಾಂಬಾಸ ಎಂದು ಒದರುವ ವಾರದ ಹಿಂದಷ್ಟೆ ಮಟ್ಟಿದ ಕರುವಿನ ಮೊಲೆತೊಡುವಿಗೆ ಕರುಳು ಬುರ್ಗೆ ಎಂದು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಭಯನ್ನೇ ಮುಗಿಸೋಣಬೆಂದ ಕವಳಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೊರಳ ಕಣೆಯಿನ್ನೂ ದಿಚ್ಚಲು ಹೊಡದಂತೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಜಾಯಿಯವ ಕರುವಿನ ಅವಸರ ಕಂಡಾಗ ತುಟಿ ಹಿಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಳುವ, ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎದೆಗೆ ಮುಖ ತಿಕ್ಕುತ್ತ ಮೊಲೆತೊಟ್ಟೆ ಮುದುಕುವ ತನ್ನ ಕಂದನನ್ನೇ ಕಂಡಂತಾಗಿ ತಾಯ್ಯಾನದ ನಗು ಮುಲಿದಲ್ಲಿತ್ತು. ಕರು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಲು ಸೋರೆಸಿ, ಕರು ಎಳೆದು ಮುಂದಿನ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ಧಾರೆ ಎಳೆಯಿತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗೂಡ ಕಿತ್ತು ಬರುವಂತೆ ಸುತ್ತುವ ಕರುವಿನ ಚಡಪಡಿಕೆ ನೋರಿ, ‘ಆತ್ಮಾ, ನಾ ಕರದ್ದೆ ಕವಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಹಾಲು ಕೊಡೋ ದನ ನೀ ಹೋಳಾಗಷ್ಟೇಯಾ ಅಥ ಕವಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತನೆ?’ ಎಂದು ನಾನೇ ಕುಡಿದು ಬಂದಂತೆ ತಿವಿವ ಅತ್ಯೇರ ಮಾತು ಯಾವತ್ತು ಇದ್ದೇ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕರುವಿನ ಮೈಸರ ಕುಡಿಯಲು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಾಲಿಗೆ ಸೇರಿಗು ಮುಖ್ಯಿ ಅಡಿಗೆ ವೋರಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದಮಿನ್ ಪ್ರಕೃತಿ ಇರುವ ಅತ್ಯೇ ಆಗಲೇ ಎದ್ದು ಕುಡಿಯಲು ಬಿಸಿನೀರು ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಚ್ಚೆ ಸರಿದು ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಬೆರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಾಲನ್ನು ಕಾಯಿಸಲು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯೇ ಹೀಗೆ ಪಾತ್ರೆಯ

ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡಂತೆ ಕಲಾವತಿ, ‘ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಟಕ್ಕೆ ಎಂತ ಮಾಡಿ?’ ಎಂದಳು. ‘ಎಂತದರು ಮಾಡ್ದು ಕರ್ಮವ. ಇದು ಪ್ರತಿ ವರ್ವಾನೂ ಇಪ್ಪದೆಯಲ್ಲಿ ನಮನೇಲಿ. ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆ ತಪ್ಪದ್ದು ನಮನೇಲಿ ಸರದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಯಂಗಕ್ಕೆ ನಾಚ್ಚೆ ಅಗ್ನಿ ಬಿಡು’ ಎಂದು ಉಂಟ ಅಲ್ಲೇ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೆ ಜಿರಿದು ತಮ್ಮ ಕೋಣ ಸೇರಿದರು ಅತ್ತೆ.

‘ಯಂಗಾದ್ರು ಬೆಕಿತ್ತೆ ಈ ಜಾತ್ರೆ, ಅದೂ ಯನ್ನ ಜೀವದ ಜಾತ್ರೆ. ಆ ದಿನ ಹಿಂದಿ ಹಿಂದೆಯಾಗುವ ಯನ್ನ ಪರಿ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹ್ಯಾಂಗ್ ತಿಳ್ಳುವು?’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಚಹಾಸಂತೆಯನ್ನೂ ಬೆಳಗಿನ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಬೇಗಂ ಬೇಗಂ ಮುಗಿಸಿದಳು. ಮನೆಯನ್ನಲ್ಲಿ ಚಕಚಕ ಹೊಳೆಯಿವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾನ ಮುಗಿಸಿ ಅಡುಗೆಗೆ ಮೇಲಾಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೊಗೆಕಾಯಿನ್ನು ಕೊರೆದು ಪಳದ್ದಾ ಮಾಡಿ ಇಂಗಿನಿಂದ ವಗ್ಗರಿಸಿದ ಕಂಪು ಮನೆಯನ್ನಲ್ಲಿ ತಂದಿತು. ಹಾಗಲಕಾಯಿನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಕಮ್ಮಿಗೆ ಹುರಿದು ಹಸಿ ಮಾಡಿ, ಎರಡೂ ಬಿಳಿಯ ಪದಾರ್ಥವೇ ಅಯಿತೆಂದು ಒಣ ಮೆಣಸನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಶುಂಠಿ ಚಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಉಟಕದ ನಂತರದ ಆಸ್ತಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು ಕಲಾವತಿಗೆ. ‘ಬೆಳಗಿನ ಅಸರಿ, ಯಂಡೋತ್ತಿನ ಅಸ್ತಿ, ಉಟಕ, ಮತ್ತೆ ಮದ್ದೆ ಮೇಲಿನ ಆಸ್ತಿ, ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿ ಉಟಕದ